

1. NAAM VAN HET GENEESMIDDEL

Stadium 25 mg drank in sachet

2. KWALITATIEVE EN KWANTITATIEVE SAMENSTELLING

Elke sachet drank bevat: 25 mg dexketoprofen, als dexketoprofentrometamol.

Hulpstoffen met bekend effect:

2 g sucrose en 20 mg methylparahydroxybenzoaat (E 218).

Voor de volledige lijst van hulpstoffen, zie rubriek 6.1.

3. FARMACEUTISCHE VORM

Drank in sachet.

Lichtgekleurde oplossing met citroengeur en zoete citroen-citrusmaak.

4. KLINISCHE GEGEVENS

4.1 Therapeutische indicaties

Kortdurende symptomatische behandeling van acute pijn van lichte tot matige intensiteit, zoals acute skeletspierstelselpijn, dysmenorroe, tandpijn. Dit geneesmiddel is geïndiceerd voor gebruik bij volwassen patiënten.

4.2 Dosering en wijze van toediening

Dosering

De laagste werkzame dosis moet gebruikt worden gedurende de kortste behandelingsduur die nodig is om de symptomen onder controle te krijgen (zie rubriek 4.4.).

Volwassenen:

Volgens de aard en de ernst van de pijn bedraagt de aanbevolen dosering in het algemeen 25 mg om de 8 uur. De totale dosering mag niet hoger zijn dan 75 mg.

Dit geneesmiddel is alleen bestemd voor kortdurend gebruik en de behandeling moet beperkt blijven tot de symptomatische periode.

Oudere personen:

Bij oudere personen wordt het aanbevolen om de behandeling te starten aan de ondergrens van het doseringinterval (totale dagelijkse dosering van 50 mg). Pas nadat de goede algemene tolerantie is vastgesteld, mag de dosering verhoogd worden tot de aanbevolen dosering voor de algemene bevolking.

Omwille van het mogelijke bijwerkingenprofiel (zie rubriek 4.4), moeten oudere personen bijzonder strikt opgevolgd worden.

Leverinsufficiëntie:

Patiënten met lichte tot matige leverinsufficiëntie moeten de behandeling starten met lagere doses (totale dagelijkse dosering van 50 mg) en moeten strikt opgevolgd worden.

Dexketoprofen dient niet gebruikt te worden bij patiënten met ernstige leverinsufficiëntie.

Nierinsufficiëntie:

Bij patiënten met een licht verminderde nierfunctie (creatinineklaring 60 – 89 ml/min) (zie rubriek 4.4) moet de initiële dosering verlaagd worden tot een totale dagelijkse dosering van 50 mg. Dexketoprofen mag niet gebruikt worden bij patiënten met matige tot ernstige nierinsufficiëntie (creatinineklaring \leq 59 ml/min) (zie rubriek 4.3).

Pediatrische patiënten:

Dexketoprofen werd niet bestudeerd bij kinderen en adolescenten. Daarom werden de veiligheid en de werkzaamheid niet vastgesteld en mag het product niet gebruikt worden bij kinderen en adolescenten.

Wijze van toediening

Oraal gebruik. De drank kan rechtstreeks uit de sachet worden ingenomen of na de volledige inhoud door een glas water te roeren. Wanneer de sachet is geopend, moet de volledige inhoud ingenomen worden.

De gelijktijdige toediening met voedsel vertraagt de absorptiesnelheid van het geneesmiddel (zie Farmacokinetische eigenschappen); in geval van acute pijn wordt het daarom aanbevolen om het geneesmiddel tenminste 15 minuten voor de maaltijden toe te dienen.

4.3 Contra-indicaties

- patiënten die overgevoelig zijn voor de werkzame stof, voor andere NSAID's, of voor een van de in rubriek 6.1 vermelde hulpstoffen.
- patiënten waarbij stoffen met een vergelijkbare werking (bv. acetylsalicylzuur, of andere NSAID's) aanvallen van astma, bronchospasmen, acute rinitis uitlokken, of neuspoliepen, urticaria of angio-oedeem veroorzaken.
- bekende foto-allergische of fototoxische reacties tijdens een behandeling met ketoprofen of fibraten
- patiënten met een voorgeschiedenis van gastro-intestinale bloeding of perforatie in verband met een vroegere behandeling met NSAID's.
- patiënten met een actieve peptische ulcus/gastro-intestinale bloeding of een voorgeschiedenis van een gastro-intestinale bloeding, een ulcus of een perforatie.
- patiënten met chronische dyspepsie.
- patiënten die andere actieve bloedingen of bloedingsstoornissen hebben.
- patiënten met de ziekte van Crohn of colitis ulcerosa.
- patiënten met ernstig hartfalen.
- patiënten met matige tot ernstige nierfunctiestoornissen (creatinineklaring \leq 59 ml/min).
- patiënten met een ernstig verminderde leverfunctie (Child-Pugh score 10-15).
- patiënten met hemorragische diathese en andere stollingsstoornissen.
- patiënten met ernstige dehydratatie (als gevolg van braken, diarree of onvoldoende vochtinname)
- tijdens het derde trimester van de zwangerschap en de periode van borstvoeding (zie rubriek 4.6).

4.4 Bijzondere waarschuwingen en voorzorgen bij gebruik

Met voorzichtigheid toedienen bij patiënten met een voorgeschiedenis van allergische aandoeningen.

Het gelijktijdig gebruik van dexketoprofen met andere NSAID's waaronder selectieve cyclooxygenase-2 remmers moet worden vermeden.

Bijwerkingen kunnen tot een minimum worden beperkt door de laagst werkzame dosis te gebruiken gedurende de kortste behandelingsduur die nodig is om de symptomen onder controle te krijgen (zie rubriek 4.2, en gastro-intestinale en cardiovasculaire risico's hieronder).

Gastro-intestinale veiligheid

Gastro-intestinale bloeding, ulceratie of perforatie die fataal kunnen zijn, werden gemeld met alle NSAID's op ieder moment tijdens de behandeling, met of zonder waarschuwingssymptomen of een voorgeschiedenis van ernstige gastro-intestinale voorvallen. Als er een gastro-intestinale bloeding of ulceratie optreedt bij patiënten die dexketoprofen krijgen, moet de behandeling worden stopgezet.

Het risico op gastro-intestinale bloeding, ulceratie of perforatie is hoger bij toenemende doses NSAID, bij patiënten met een voorgeschiedenis van een ulcus, in het bijzonder in geval van complicatie met een bloeding of perforatie (zie rubriek 4.3), en bij oudere personen.

Gebruik bij ouderen: Ouderen hebben een verhoogde frequentie van bijwerkingen op NSAID's, in het bijzonder gastro-intestinale bloeding en perforatie die fataal kunnen zijn (zie rubriek 4.2). Deze patiënten moeten de behandeling starten in de laagste beschikbare dosis. Zoals bij alle NSAID's moet een voorgeschiedenis van oesofagitis, gastritis en/of peptisch ulcus nagekeken worden om volledige genezing hiervan vast te stellen voor de behandeling met dexketoprofen te starten. Patiënten met gastro-intestinale symptomen of een voorgeschiedenis van een gastro-intestinale ziekte moeten gecontroleerd worden op digestieve stoornissen, in het bijzonder gastro-intestinale bloedingen.

NSAID's moeten met voorzichtigheid toegediend worden aan patiënten met een voorgeschiedenis van een gastro-intestinale ziekte (colitis ulcerosa, ziekte van Crohn) aangezien hun aandoening kan verergeren (zie rubriek 4.8).

Bij deze patiënten moet een combinatie met beschermende middelen (bv. misoprostol of protonpompinhibitoren) overwogen worden, alsook bij patiënten die gelijktijdig behandeld worden met lage doses acetylsalicylzuur of andere geneesmiddelen die het gastro-intestinaal risico kunnen verhogen (zie hieronder en rubriek 4.5).

Patiënten met een voorgeschiedenis van gastro-intestinale toxiciteit, vooral bejaarde patiënten, moeten alle ongewone abdominale symptomen melden (in het bijzonder gastro-intestinale bloeding), in het bijzonder in de beginstadia van de behandeling.

Voorzichtigheid moet aanbevolen worden bij patiënten die gelijktijdige geneesmiddelen krijgen die het risico op ulceratie of bloeding kunnen verhogen, zoals orale corticosteroïden, anticoagulantia zoals warfarine, selectieve serotonine-heropnameremmers en plaatjesaggregatieremmers zoals acetylsalicylzuur (zie rubriek 4.5).

Nierveiligheid

Voorzichtigheid is vereist bij patiënten met een verminderde nierfunctie. Bij deze patiënten kan het gebruik van NSAID's leiden tot een verslechtering van de nierfunctie, vochtretentie en oedeem. Voorzichtigheid is ook vereist bij patiënten die diuretica krijgen of bij patiënten die hypovolemie kunnen ontwikkelen aangezien er een verhoogd risico op nefrotoxiciteit bestaat.

Tijdens de behandeling moet een adequate vochtinname verzekerd worden om dehydratie en de mogelijk geassocieerde toegenomen niertoxiciteit te voorkomen.

Zoals bij alle NSAID's kunnen de plasmaspiegels van ureumstikstof en creatinine stijgen. Zoals bij andere remmers van de prostaglandinesynthese kan dit middel geassocieerd worden met bijwerkingen op het renale systeem, die kunnen leiden tot glomerulaire nefritis, interstitiële nefritis, renale papillaire necrose, nefrotisch syndroom en acuut nierfalen.

Oudere patiënten hebben meer risico op een verminderde nierfunctie (zie rubriek 4.2).

Leverveiligheid

Voorzichtigheid is vereist bij patiënten met een verminderde leverfunctie. Zoals bij andere NSAID's kan dit geneesmiddel een voorbijgaande lichte verhoging van bepaalde leverfunctieparameters veroorzaken, alsook significante stijgingen van SGOT en SGPT. In geval van een relevante stijging van deze parameters, moet de behandeling worden stopgezet.

Oudere patiënten hebben meer risico op een verminderde leverfunctie (zie rubriek 4.2).

Cardiovasculaire en cerebrovasculaire veiligheid

Aangepaste monitoring en advies zijn vereist bij patiënten met een voorgeschiedenis van hypertensie en/of licht tot matig hartfalen. Bijzondere voorzichtigheid is vereist bij patiënten met een voorgeschiedenis van hartziekten, in het bijzonder patiënten met vroegere episoden van hartfalen wegens een verhoogd risico op het uitlokken van hartfalen aangezien vochtretentie en oedeem werden gemeld in verband met een behandeling met NSAID's.

Klinische studies en epidemiologische gegevens suggereren dat het gebruik van sommige NSAID's (in het bijzonder in hoge doseringen en bij een langdurige behandeling) geassocieerd kan zijn met een licht verhoogd risico op arteriële trombotische voorvallen (bijvoorbeeld myocardinfarct of CVA). Er zijn onvoldoende gegevens om een dergelijk risico uit te sluiten voor dexketoprofen.

Patiënten met ongecontroleerde hypertensie, congestief hartfalen, vastgestelde ischemische hartziekte, perifere arteriële ziekte en/of cerebrovasculaire ziekte mogen daarom alleen behandeld worden met dexketoprofen na zorgvuldige overweging. Dezelfde overweging moet gemaakt worden voordat een behandeling op langere termijn wordt gestart bij patiënten met risicofactoren voor cardiovasculaire ziekte (bv. hypertensie, hyperlipidemie, diabetes mellitus, roken).

Alle niet-selectieve NSAID's kunnen de plaatjesaggregatie remmen en de bloedingstijd verlengen via de remming van de prostaglandinesynthese. Daarom wordt het gebruik van dexketoprofen niet aanbevolen bij patiënten die een andere behandeling krijgen die interfereert met de hemostase, zoals warfarine of andere coumarines of heparines (zie rubriek 4.5).

Oudere patiënten hebben meer risico op een verminderde cardiovasculaire functie (zie rubriek 4.2).

Huidreacties

Ernstige huidreacties, waarvan sommige fataal waren, met inbegrip van exfoliatieve dermatitis, Stevens-Johnson-syndroom en toxische epidermale necrolyse, werden zeer zelden gemeld in verband met het gebruik van NSAID's. De patiënten lijken het hoogste risico op dergelijke reacties te hebben in het begin van de behandeling, aangezien de reactie in de meeste gevallen begon binnen de eerste maand van de behandeling. Stadium moet stopgezet worden bij de eerste verschijnselen van huiduitslag, slijmvliesletsels, of elk ander teken van overgevoeligheid.

Maskeren van symptomen van onderliggende infecties

Dexketoprofen kan symptomen van infectie maskeren, wat kan leiden tot een vertraagde start van een passende behandeling, waardoor het resultaat van de infectie wordt verergerd. Dit is waargenomen bij bacteriële pneumonie opgelopen buiten het ziekenhuis en bacteriële complicaties bij varicella. Wanneer dit geneesmiddel wordt toegediend voor koorts of pijnverlichting gerelateerd aan een infectie, wordt geadviseerd de infectie te monitoren. Bij zorg buiten een ziekenhuis, dient de patiënt een arts te raadplegen als de symptomen aanhouden of erger worden.

Andere informatie

Bijzondere voorzichtigheid is vereist bij patiënten:

- met congenitale stoornissen van het porfyriene metabolisme (bv. acute intermitterende porfyrie)
- met dehydratatie
- onmiddellijk na een zware chirurgische ingreep

Als de arts meent dat een langdurige behandeling met dexketoprofen noodzakelijk is, moeten de lever- en nierfunctie en het bloedbeeld regelmatig worden gecontroleerd.

In zeer zeldzame gevallen werden ernstige acute overgevoeligheidsreacties (bv. anafylactische shock) waargenomen. De behandeling moet stopgezet worden bij de eerste tekenen van ernstige overgevoeligheidsreacties na de inname van dexketoprofen. Afhankelijk van de symptomen, moeten medisch vereiste procedures ingesteld worden door gespecialiseerde beroepsbeoefenaren in de gezondheidszorg.

Patiënten met astma gecombineerd met chronische rinitis, chronische sinusitis, en/of neuspoliepen hebben een hoger risico op allergie voor acetylsalicylzuur en/of niet-steroïdale anti-inflammatoire geneesmiddelen (NSAID's) dan de rest van de populatie. De toediening van dit geneesmiddel kan astma-aanvallen of bronchospasmen veroorzaken, vooral bij patiënten die allergisch zijn voor acetylsalicylzuur of NSAID's (zie rubriek 4.3).

Varicella kan in uitzonderlijke gevallen verantwoordelijk zijn voor ernstige infectieuze complicaties van de huid en de weke weefsels. Tot op heden kan de rol van NSAID's in de verergering van deze infecties niet worden uitgesloten. Het is daarom raadzaam om het gebruik van dexketoprofen te vermijden in geval van varicella.

Dexketoprofen moet met voorzichtigheid worden toegediend aan patiënten die lijden aan hematopoëtische stoornissen, systemische lupus erythematosus of een gemengde bindweefselziekte.

Door de gelijktijdige consumptie van alcohol kunnen bij gebruik van NSAID's ongewenste effecten van de werkzame stoffen versterkt worden, vooral deze die betrekking hebben op het maagdarmsstelsel of het centrale zenuwstelsel.

Dit geneesmiddel kan allergische reacties veroorzaken (mogelijk uitgesteld) aangezien het methylparahydroxybenzoaat (E 218) bevat.

Dit geneesmiddel bevat sucrose. Patiënten met zeldzame erfelijke aandoeningen als fructose-intolerantie, glucose-galactose malabsorptie of sucrase-isomaltase insufficiëntie dienen dit geneesmiddel niet te gebruiken. Dit moet in overweging genomen worden bij patiënten met diabetes mellitus.

Dit geneesmiddel bevat minder dan 1 mmol natrium (23 mg) per sachet, dat wil zeggen dat het in wezen "natriumvrij" is.

4.5 Interacties met andere geneesmiddelen en andere vormen van interactie

De volgende interacties gelden voor niet-steroïdale anti-inflammatoire middelen (NSAID's) in het algemeen:

Af te raden combinaties:

- Andere NSAID's (met inbegrip van cyclo-oxygenase-2 selectieve remmers) en hoge doses salicylaten (≥ 3 g/dag): de gelijktijdige toediening van verschillende NSAID's kan het risico op gastro-intestinale ulcera en bloeding verhogen, via een synergetisch effect.
- Anticoagulantia: NSAID's kunnen de effecten van anticoagulantia zoals warfarine versterken (zie rubriek 4.4), als gevolg van de hoge plasma-eiwitbinding van dexketoprofen en de remming van de plaatjesfunctie en de schade aan de gastroduodenale mucosa. Als de combinatie niet kan vermeden worden, moet strikte klinische observatie en monitoring van de laboratoriumwaarden worden uitgevoerd.

- Heparines: verhoogd risico op bloedingen (als gevolg van de remming van de plaatjesfunctie en de schade aan de gastroduodenale mucosa). Als de combinatie niet kan worden vermeden, moet strikte klinische observatie en monitoring van de laboratoriumwaarden worden uitgevoerd.
- Corticosteroiden: er bestaat een verhoogd risico op gastro-intestinale ulceratie of bloeding (zie rubriek 4.4).
- Lithium (beschreven met verschillende NSAID's): NSAID's verhogen de bloedspiegels van lithium, die toxische waarden kunnen bereiken (verminderde renale excretie van lithium). Deze parameter moet daarom gecontroleerd worden tijdens het instellen, het aanpassen en het stopzetten van de behandeling met dexketoprofen.
- Methotrexaat, gebruikt in hoge doseringen van 15 mg/week of meer: verhoogde hematologische toxiciteit van methotrexaat via een daling van de renale klaring door NSAID's in het algemeen.
- Hydantoïnes en sulfonamiden: de toxische effecten van deze stoffen kunnen toegenomen zijn.

Combinaties waarbij voorzichtigheid vereist is:

- Diuretica, ACE-remmers, antibacteriële aminoglycosiden en angiotensine-II-receptorantagonisten: Dexketoprofen kan het effect van diuretica en antihypertensiva verminderen. Bij sommige patiënten met een verminderde nierfunctie (bv. gedehydrateerde patiënten of oudere patiënten met een verminderde nierfunctie), kan de gelijktijdige toediening van middelen die cyclo-oxygenase remmen en ACE-remmers, angiotensine-II-receptorantagonisten of antibacteriële aminoglycosiden de nierfunctie verder verslechteren; dit is gewoonlijk reversibel. Indien dexketoprofen en een diureticum samen worden voorgeschreven, is het belangrijk om zich ervan te vergewissen dat de patiënt voldoende gehydrateerd is en om de nierfunctie te controleren bij aanvang van de behandeling en regelmatig daarna. De gelijktijdige toediening van Stadium en kaliumsparende diuretica kan leiden tot hyperkaliëmie. Een controle van de kaliumbloedspiegels is vereist (zie rubriek 4.4).
- Methotrexaat, gebruikt in lage doses, minder dan 15 mg/week: toegenomen hematologische toxiciteit van methotrexaat via een daling van zijn renale klaring door anti-inflammatoire middelen in het algemeen. Tijdens de eerste weken van de combinatie moet het bloedbeeld wekelijks gecontroleerd worden. Versterkte controle in geval van een zelfs licht verminderde nierfunctie, alsook bij oudere personen.
- Pentoxyfilline: verhoogd risico op bloedingen. Verhoog de klinische controle en controleer de bloedingstijd vaker.
- Zidovudine: risico op verhoogde toxiciteit voor de rode cellijn via een effect op de reticulocyten, met ernstige anemie die optreedt één week nadat het NSAID is gestart. Controleer het complete bloedbeeld en het aantal reticulocyten één tot twee weken na aanvang van de behandeling met het NSAID.
- Sulfonylurea: NSAID's kunnen het hypoglycemisch effect van sulfonylurea versterken door verdringing uit de bindingsplaatsen op de plasma-eiwitten.

Combinaties waarmee rekening moet worden gehouden:

- Bètablokkers: de behandeling met een NSAID kan hun antihypertensief effect afzwakken via de remming van de prostaglandinesynthese.
- Ciclosporine en tacrolimus: de nefrotoxiciteit kan versterkt worden door NSAID's via renale prostaglandine-gemedieerde effecten. Tijdens de combinatietherapie moet de nierfunctie gemeten worden.
- Thrombolytica: verhoogd risico op bloedingen.
- Plaatjesaggregatieremmers en selectieve serotonine-heropnameremmers (SSRIs): verhoogd risico op gastro-intestinale bloedingen (zie rubriek 4.4).
- Probenecid: de plasmaconcentraties van dexketoprofen kunnen verhoogd zijn; deze interactie kan te wijten zijn aan een remmend mechanisme op de plaats van renale

tubulaire secretie en glucuronoconjugatie en vereist een aanpassing van de dosis van dexketoprofen.

- Hartglycosiden: NSAID's kunnen de plasmaconcentratie van het hartglycoside verhogen.
- Mifepriston: Er bestaat een theoretisch risico dat prostaglandinesynthetaseremmers de werkzaamheid van mifepriston kunnen wijzigen.

Beperkte gegevens suggereren dat de gelijktijdige toediening van NSAID's op de dag van de toediening van het prostaglandine geen negatieve invloed heeft op de effecten van mifepriston of het prostaglandine op de cervicale rijping of de uteruscontractiliteit en de klinische werkzaamheid van de medische zwangerschapsafbreking niet vermindert.

- Chinolon-antibiotica: Diergegevens tonen aan dat hoge doses chinolonen in combinatie met NSAID's het risico op de ontwikkeling van convulsies kunnen verhogen.
- Tenofovir: gelijktijdig gebruik van NSAID's kan het ureumstikstof- en creatininegehalte in plasma verhogen, de nierfunctie dient te worden gecontroleerd om een mogelijke synergetische invloed op de nierfunctie te controleren.
- Deferasirox: gelijktijdig gebruik met NSAID's kan het risico op gastro-intestinale toxiciteit verhogen. Nauwkeurige klinische controle is vereist wanneer deferasirox gecombineerd wordt met deze stoffen.
- Pemetrexed: gelijktijdig gebruik met NSAID's kan de eliminatie van pemetrexed doen afnemen, voorzichtigheid is dus nodig bij het toedienen van hogere doses NSAID's. Bij patiënten met lichte tot matige nierinsufficiëntie (creatinineklaring van 45 tot 79 ml/min), dient de gelijktijdige toediening van pemetrexed met NSAID's doses te worden vermeden gedurende 2 dagen voor en 2 dagen na toediening van pemetrexed.

4.6 Vruchtbaarheid, zwangerschap en borstvoeding

Gebruik van dexketoprofen is gecontraïndiceerd tijdens het derde trimester van de zwangerschap en de borstvoeding (zie rubriek 4.3).

Zwangerschap

De remming van de prostaglandinesynthese kan een negatieve invloed hebben op de zwangerschap en/of de embryonale/foetale ontwikkeling. Gegevens uit epidemiologische studies wijzen op de mogelijkheid van een verhoogd risico op miskraam en cardiale malformaties en gastroschisis na gebruik van een prostaglandinesynthetaseremmer in het begin van de zwangerschap. Het absolute risico op cardiovasculaire malformatie was verhoogd van minder dan 1% tot ongeveer 1,5%. Er wordt aangenomen dat het risico toeneemt met de dosis en de duur van de behandeling.

Bij dieren bleek de toediening van een prostaglandinesynthetaseremmer te leiden tot een verhoogd pre- en post-implantatieverlies en embryo-foetale letaliteit. Bovendien werd er een verhoogde incidentie van verschillende malformaties, waaronder cardiovasculaire malformaties, gerapporteerd bij dieren die een prostaglandinesynthetaseremmer kregen tijdens de organogenetische periode (zie rubriek 5.3). Vanaf de 20e week van de zwangerschap kan het gebruik van dexketoprofen oligohydramnion veroorzaken als gevolg van nierfalen bij de foetus. Dit kan zich kort na aanvang van de behandeling voordoen en is gewoonlijk omkeerbaar wanneer met de behandeling wordt gestopt. Bovendien zijn er meldingen van vernauwing van de ductus arteriosus na behandeling in het tweede trimester, waarvan de meeste verdwenen na het stopzetten van de behandeling. Daarom mag dexketoprofen niet gebruikt worden tijdens het eerste en tweede zwangerschapstrimester tenzij absoluut noodzakelijk. Als dexketoprofen wordt gebruikt door een vrouw die probeert zwanger te worden, of tijdens het eerste en het tweede trimester van de zwangerschap, moet de dosis zo laag mogelijk worden gehouden en de behandelingsduur moet zo kort mogelijk zijn. Prenatale monitoring op oligohydramnion en vernauwing van de ductus arteriosus moet worden overwogen na blootstelling aan dexketoprofen gedurende enkele dagen vanaf de 20e week van de zwangerschap. Het gebruik van dexketoprofen moet

worden gestaakt als een oligohydramnion of een vernauwing van de ductus arteriosus wordt waargenomen.

Tijdens het derde trimester van de zwangerschap kunnen alle prostaglandinesynthese-remmers de foetus blootstellen aan:

- cardiopulmonale toxiciteit (vroegtijdige vernauwing/sluiting van de ductus arteriosus en pulmonale hypertensie);
- nierfalen (zie boven);

aan het einde van de zwangerschap, de moeder en neonat blootstellen aan:

- mogelijke verlenging van de bloedingstijd, een anti-aggregerend effect dat kan optreden zelfs in zeer lage doseringen;
- remming van de uteruscontracties, wat leidt tot een uitgestelde of verlengde bevalling.

Borstvoeding

Het is niet bekend of dexketoprofen wordt uitgescheiden in de moedermelk bij de mens. Het gebruik is gecontraïndiceerd tijdens de borstvoeding (zie rubriek 4.3).

Vruchtbaarheid

Zoals met andere NSAID's, kan het gebruik van dexketoprofen de vrouwelijke vruchtbaarheid verminderen en wordt niet aanbevolen bij vrouwen die zwanger willen worden. Bij vrouwen die moeilijkheden hebben om zwanger te worden of die een onderzoek voor onvruchtbaarheid ondergaan, moet de stopzetting van dexketoprofen overwogen worden.

4.7 Beïnvloeding van de rijvaardigheid en het vermogen om machines te bedienen

Dit geneesmiddel kan bijwerkingen veroorzaken zoals duizeligheid, visuele aandoeningen of slaperigheid. Het vermogen om te reageren en het vermogen om actief deel te nemen aan het verkeer en machines te bedienen, kan in deze gevallen verminderd zijn.

4.8 Bijwerkingen

De bijwerkingen die gerapporteerd werden als bijwerkingen die op zijn minst mogelijk verband hielden met dexketoprofen in de klinische studies (tabletformulering), alsook de bijwerkingen die gerapporteerd werden na het in de handel brengen van Stadium drank in sachet, zijn vermeld in onderstaande tabel, geclassificeerd naar systeem/orgaanklasse en gerangschikt volgens frequentie.

Omdat de C_{max} plasmaspiegels van dexketoprofen voor de drankformulering hoger zijn dan deze die gerapporteerd werden voor de tabletformulering, kan een potentieel verhoogd risico op ongewenste (gastro-intestinale) effecten niet uitgesloten worden.

SYSTEEM/ ORGAAN- KLASSE	Vaak (≥ 1/100 tot <1/10)	Soms (≥ 1/1.000 tot <1/100)	Zelden (≥ 1/10.000 tot <1/1.000)	Zeer zelden (<1/10.000)
Bloed- en lymfestelsel- aandoeningen				Neutropenie, trombocytopenie
Immuun- systeem- aandoeningen			Larynxoedeem	Anafylactische reactie, met inbegrip van anafylactische shock
Voedings- en stofwisselings- stoornissen			Anorexie	

Psychische stoornissen		Slapeloosheid, angst		
Zenuwstelselaandoeningen		Hoofdpijn, duizeligheid, slaperigheid	Paresthesie, syncope	
Oogaandoeningen				Wazig zicht
Evenwichtsorgaan- en ooraandoeningen		Vertigo		Tinnitus
Hartaandoeningen		Palpataties		Tachycardie
Bloedvataandoeningen		Blozen	Hypertensie	Hypotensie
Ademhalingsstelsel-, borstkas- en mediastinum-aandoeningen			Bradypneu	Bronchospasme, dyspneu
Maagdarmstelselaandoeningen	Misselijkheid en/of braken, abdominale pijn, diarree, dyspepsie	Gastritis, constipatie, droge mond, flatulentie	Peptisch ulcus, bloeding of perforatie van peptisch ulcus (zie rubriek 4.4)	Pancreatitis
Lever- en galaandoeningen			Hepatocellulaire schade	
Huid- en onderhuidaandoeningen		Rash	Urticaria, acne, toegenomen transpiratie	Stevens Johnson syndroom, toxische epidermale necrolyse (syndroom van Lyell), angio-oedeem, aangezichtsoedeem, fotosensibiliteitsreactie, pruritus
Skeletspierstelsel- en bindweefsel-aandoeningen			Rugpijn	
Nier- en urinewegaandoeningen			Acuut nierfalen, polyurie	Nefritis of nefrotisch syndroom
Voortplantingsstelsel- en borstaandoeningen			Menstruatiestoornissen, stoornissen van de prostaat	
Algemene aandoeningen en toedieningsplaatsstoornissen		Vermoeidheid, pijn, asthenie, stijfheid, malaise	Perifeer oedeem	

Onderzoeken			Afwijkingen van de leverfunctietesten	
--------------------	--	--	---------------------------------------	--

De meest frequent waargenomen bijwerkingen zijn van gastro-intestinale aard. Peptische ulcera, perforatie of gastro-intestinale bloedingen die soms fataal zijn, vooral bij oudere personen, kunnen optreden (zie rubriek 4.4 Bijzondere waarschuwingen en voorzorgen bij gebruik). Misselijkheid, braken, diarree, flatulentie, constipatie, dyspepsie, abdominale pijn, melaena, hematemesis, ulceratieve stomatitis, exacerbatie van colitis en de ziekte van Crohn (zie rubriek 4.4) werden gerapporteerd na toediening. Minder vaak werd gastritis waargenomen. Oedeem, hypertensie en hartfalen werden gerapporteerd in associatie met een behandeling met NSAID's.

Zoals met andere NSAID's kunnen de volgende bijwerkingen optreden: aseptische meningitis, die voornamelijk optreedt bij patiënten met systemische lupus erythematoses of gemengde bindweefselziekten; hematologische reacties (purpura, aplastische en hemolytische anemie, en zelden agranulocytose en medullaire hypoplasie). Bulleuze reacties waaronder Stevens-Johnson-syndroom en toxische epidermale necrolyse (zeer zelden).

Klinische studies en epidemiologische gegevens suggereren dat het gebruik van sommige NSAID's (in het bijzonder in hoge doses en bij langdurige behandeling) gepaard kan gaan met een licht verhoogd risico op arteriële trombotische voorvallen (bijvoorbeeld myocardinfarct of CVA; zie rubriek 4.4).

Melding van vermoedelijke bijwerkingen

Het is belangrijk om na toelating van het geneesmiddel vermoedelijke bijwerkingen te melden. Op deze wijze kan de verhouding tussen voordelen en risico's van het geneesmiddel voortdurend worden gevolgd. Beroepsbeoefenaren in de gezondheidszorg wordt verzocht alle vermoedelijke bijwerkingen te melden via het Nederlands Bijwerkingen Centrum Lareb - Website: www.lareb.nl

4.9 Overdosering

De symptomen na overdosering zijn niet bekend. Gelijkaardige geneesmiddelen hebben maagdarfstoornissen (braken, anorexie, buikpijn) en zenuwstelselaandoeningen (slaperigheid, duizeligheid, desoriëntatie, hoofdpijn) veroorzaakt.

In geval van accidentele of overmatige inname, moet onmiddellijk een symptomatische behandeling worden ingesteld afhankelijk van de klinische toestand van de patiënt. Als een volwassene of een kind meer dan 5 mg/kg heeft ingenomen, moet binnen het uur actieve kool worden toegediend.

Dexketoprofen trometamol kan verwijderd worden door dialyse.

5. FARMACOLOGISCHE EIGENSCHAPPEN

5.1 Farmacodynamische eigenschappen

Farmacotherapeutische categorie: propionzuurderivaten

ATC-code: M01AE17

Dexketoprofen trometamol is het tromethaminezout van S-(+)-2-(3-benzoylphenyl)propionzuur, een analgetisch, anti-inflammatoir en antipyretisch geneesmiddel dat behoort tot de klasse van de niet-steroidale anti-inflammatoire middelen (M01AE).

Werkingsmechanisme

Het werkingsmechanisme van de niet-steroïdale anti-inflammatoire middelen houdt verband met een vermindering van de prostaglandinesynthese door remming van de cyclo-oxygenase pathway. Meer in het bijzonder is er een remming van de omzetting van arachidonzuur in de cyclische endoperoxiden, PGG₂ en PGH₂, die leiden tot de productie van de prostaglandines PGE₁, PGE₂, PGF_{2α} en PGD₂, alsook prostacycline PGI₂ en tromboxanen (TxA₂ en TxB₂). Bovendien zou de remming van de prostaglandinesynthese ook een invloed kunnen hebben op andere inflammatoire mediators zoals kinines, wat leidt tot een indirect effect dat het direct effect versterkt.

Farmacodynamische effecten

In dierstudies en bij de mens is aangetoond dat dexketoprofen de COX-1 en COX-2 activiteit remt.

Klinische werkzaamheid en veiligheid

Klinische studies die uitgevoerd werden met verschillende pijnmodellen toonden een effectieve analgetische activiteit van dexketoprofen. In sommige studies begon de analgetische activiteit 30 minuten na toediening. Het analgetisch effect houdt 4 tot 6 uur aan.

5.2 Farmacokinetische eigenschappen

Twee bio-equivalentiestudies werden uitgevoerd bij gezonde vrijwilligers om dexketoprofen 25 mg drank in sachet, ingenomen met en zonder water, te vergelijken met filmomhulde tabletten.

De vergelijking tussen dexketoprofen tablet en drank ingenomen met water gaf aan dat de twee formuleringen bio-equivalent waren wat betreft de totale blootstelling (AUC). De piekconcentraties (C_{max}) waren ongeveer 20% hoger voor de drank in vergelijking met de tablet.

De vergelijking tussen dexketoprofen tablet en drank ingenomen zonder water gaf aan dat de twee formuleringen bio-equivalent waren wat betreft AUC en C_{max} .

Absorptie

Na orale toediening wordt dexketoprofen snel geabsorbeerd. De maximale plasmaconcentraties worden bereikt na 15-20 minuten (variërend van 10 tot 75 minuten), wanneer toegediend als drank.

Wanneer het geneesmiddel samen met de voeding wordt toegediend, verandert de AUC niet, maar de C_{max} van dexketoprofen neemt af en zijn absorptiesnelheid is vertraagd (toegenomen t_{max}).

Distributie

De distributiehelfwaardetijd en de eliminatiehelfwaardetijd van dexketoprofen bedragen respectievelijk 0,35 en 1,65 uur. Zoals bij andere geneesmiddelen met een hoge plasma-eiwitbinding (99%) bedraagt het distributievolume gemiddeld minder dan 0,25 l/kg.

In farmacokinetische studies met meervoudige doses werd waargenomen dat de AUC na de laatste toediening niet verschillend is van deze die verkregen wordt na toediening van een enkelvoudige dosis, wat erop wijst dat er geen accumulatie van het geneesmiddel optreedt.

Biotransformatie en eliminatie

Na toediening van dexketoprofen wordt alleen de S-(+) enantiomeer teruggevonden in de urine, wat aantoont dat er geen conversie tot de R-(-) enantiomeer optreedt bij de mens. De belangrijkste eliminatieweg van dexketoprofen is glucuronideconjugatie gevolgd door renale excretie.

5.3 Gegevens uit het preklinisch veiligheidsonderzoek

Niet-klinische gegevens duiden niet op een speciaal risico voor mensen. Deze gegevens zijn afkomstig van conventioneel onderzoek op het gebied van veiligheidsfarmacologie, genotoxiciteit en immunofarmacologie.

Chronische toxiciteitsstudies uitgevoerd bij muizen en apen wezen op een No Observed Adverse Effect Level (NOAEL) bij doses tweemaal hoger dan de maximale aanbevolen dosis bij de mens. Bij apen waren, bij hogere doses, de belangrijkste waargenomen bijwerkingen bloed in de faeces, verminderde toename van het lichaamsgewicht en, bij de hoogste dosis, erosieve gastro-intestinale letsels. Deze bijwerkingen werden waargenomen bij doses die overeenkwamen met een blootstelling aan het geneesmiddel van 14 tot 18 maal hoger dan de maximale aanbevolen dosis bij de mens.

Er zijn geen studies over het carcinogene potentieel bij dieren.

Zoals werd erkend voor de volledige farmacologische klasse van de NSAID's, kan dexketoprofen leiden tot veranderingen van de embryo-foetale overleving in diermodellen, zowel indirect, via de gastro-intestinale toxiciteit bij de zwangere moeders, als direct op de ontwikkeling van de foetus.

6. FARMACEUTISCHE GEGEVENS

6.1 Lijst van hulpstoffen

Ammoniumglycyrrhizinaat
Neohesperidinedihydrochalcone
Methylparahydroxybenzoaat (E 218)
Natriumsaccharine
Sucrose
Macrogol 400
Citroenaroma
Povidon K-90
Watervrij dinatriumfosfaat
Natriumdiwaterstoffosfaatdihydraat
Gezuiverd water

6.2 Gevallen van onverenigbaarheid

Niet van toepassing.

6.3 Houdbaarheid

3 jaar.

6.4 Speciale voorzorgsmaatregelen bij bewaren

Voor dit geneesmiddel zijn er geen speciale bewaarcondities.

6.5 Aard en inhoud van de verpakking

Enkele dosis sachets gemaakt van gelaagde polyester/aluminium/lage dichtheid polyethyleenfolie. Elke sachet bevat 10 ml drank.
Elke verpakking bevat 2, 4, 10 of 20 enkele dosis sachets.

6.6 Speciale voorzorgsmaatregelen voor het verwijderen

Al het ongebruikte geneesmiddel of afvalmateriaal dient te worden vernietigd overeenkomstig lokale voorschriften.

7. HOUDER VAN DE VERGUNNING VOOR HET IN DE HANDEL BRENGEN

Menarini International Operations Luxembourg S.A.
1, Avenue de la Gare
L-1611 Luxembourg

8. NUMMER VAN DE VERGUNNING VOOR HET IN DE HANDEL BRENGEN

RVG 119873

9. DATUM VAN EERSTE VERLENING VAN DE VERGUNNING/VERLENGING VAN DE VERGUNNING

Datum van eerste verlening van de vergunning: 11 juli 2017

10. DATUM VAN HERZIENING VAN DE TEKST

Laatste gedeeltelijke wijziging betreft rubriek 4.6: 16 maart 2023